

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 124**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1



National Library
of Sweden

Käraste!

Jag har glömt att tala om Anna Bonn. Jag skulle ha gjort det jag har att säga om hennes Tjeu en Klagerång, ~~en~~ en annan gång, men vet du, ju mer jag tänker på det tycker jag att det, som nu drubbat henne anarare är en välgerning. Hon var ju modlös och öfveranskränkt förut sedan. Ja se nu.

Då hon blef sjuk, var hon på resa till ellalmö och blef liggande där. Där hade hon så rikligt goda vännor och jag tror, att de voro glada att ha henne hos sig och hon hade afgjort trefligt där, mycket bättre än hemma. Så fick hon bref, fyrtio bref på sex veckor allt från Kamrater och elever. Det är ju fast otroligt. Och då hon kom hem hon hade kallat skolans sig till mötes och hemma hos henne hade ett par anmärkingar satt upp blommor med öfverskrift, Teda och Valborg önskar fröken Ohm Hvällkommen hem. Hvad vill den ge för ett sådant dokument med alla tre stappelser. Så hade hennes flickor i skolan lärt sig att sakna henne. de tyckte hon var sträng förut, nu är hon i högsta grad. — Dessutom befier hon nu i ett solskens af vänlighet. Josephus var ej alltid tillig mot henne förr, nu är hon ju tvungen att vara det. I förra veckan hade hon dock en stora dag. Då blef hon tyuden på en nämads badrens till Engelholm af en gammal snäll fröken. Så fick hon ett bref från sin vän Alberta Rönne med 50 Kr. för att ^{sköta} resa sig i sommare och så fick hon tillika ett från M. Petterson i Göteborg. Det är omöjligt veta hvem den Petterson är, men det blef väldigt välkommet. Ser du det andra kom likaså på naturligt sätt, men detta var så tröskt, direkt från vår Herre. Vi ha således vännor utom den som vi nämna och räbna på, det är grefligt trefligt.

Hennes beka är ju farligt svag ännu och jag säger ej att det ej vore bättre att vara frisk, men människans vänlighet är ganska upplyftande.

En annan, som har det bättre i år, än det sag ut till är min ayster, hon är frisk och ganska lycklig. Hennes barn äro duktiga hon bar så trefligt och hon har kommit så långt att hon är glad då hennes man kommer hem, men ej sörger, då han far ifrån henne — Ja vi äro födda med resignationens gafva vi två. Hon får det nog bra.

När jag läst hennes bref här i vår, kommers alltid öfver mig en barock idé, jag vet inte om jag skall tala om den, jag ville ej

Det är två skäl hvar för sig som gör att jag vill utgränska henne, så skarpt i det formella. Det är en öfver hvita elfvan närm gett mio. iden uttan Gensers
Hon är min förlovade flicka, och du är min syster. Hon skänker mig en del av sin kärlek. Hon har också gjort det
att säga att jag uppfyller henne af kärleksfullt. Förstår du ej, prof. Jag tycker hon gör sådant nytt i världen. Jag har också gjort det
att säga att jag uppfyller henne af kärleksfullt. Förstår du ej, prof. Jag tycker hon gör sådant nytt i världen. Jag har också gjort det
att säga att jag uppfyller henne af kärleksfullt. Förstår du ej, prof. Jag tycker hon gör sådant nytt i världen. Jag har också gjort det

att du skulle strypa den genast, för jag har så många idéer, som jag går och ummar och smeker och är rädd om, men så jämföra de mycket smärtfritt om de få vara i ro - Ja jag tycker det blir eländigt på gamla dagar att stå ej ha några barn, inga att bjuda till sig på söndagsmiddagar, inga att spela vist med. Naturligtvis blir man oroad och bortglömd och tappar bort sin skrifpenna och då blir det som något eländigt att inte ha något - Du skulle väl inte ha lust att gå i Raupansskap om ett barn - Ensam vill jag inte vara om det, jag skulle bli rent ihjälplågad och har inte råd heller, men jag tycker att du är ungefär i samma trängnål som jag, ja, man bör verkligen tänka på sin älskardans. Och vi ha ju nästan bara nykarsöner. André har allt bra han med Elsa - Du behöfver ej fatta något beslut strax, vi ska till Italien först, men sedan - vare det ej förfärligt respektabelt? Det är verkligen en del saker, som tala för en sådan plan och det svar mig fastligt att hämta på en sådan där liten en krälande omkring oss, medan vi rätta manuskript. Du har nog haft idén någon gång för egen del, jag har aldrig haft den förr än det föll mig in, att man kunde bilda bolag. Stryp nu ej tanken genast, säger jag dig - Vi skulle ha två väningar i samma hus eller på råd, för du vill väl äta middagar ensam hela ditt lif det ligger i slätaten. Finns det något roligare än att drömma drömmar?

Onsdag. I dag ditt brev. Skulle ha varit här i går. Tro ej att jag är dig otrogen vis à vis Dahlgren - Jag hade ej skrivit hvad jag skref till dig. Du säg väl, att det var kopieradt på slutet. Jag har i verkligheten stått fast vid allt hvad vi sagt. Jag sade visshet om hon är tycker sig ha rätt, så kan jag ej förstå hvarför hon ej bad om Carlberg om ursäkt, då hon sårat henne så djupt. Ej att jag ansåg henne ha rätt. Jag skref och att jag hade den fördrum på henne att ingen författares arbeten rättades så att deras meningar undertrycktes, och så en hel del mer som jag nu ej minns.

Du förstår väl att bjudningen till Stockholm är helt en privat sak mellan Friherrinnan och mig. Jag förklarar ej upp som förtföremål utan för att gummarna vill göra mig en glädje. Eller se mig, inman det är slut med henne. Hon går vist och väntar sitt slut. - Hildur gjorde mig litet orolig igår med att göra det till att hon vill ha mig att hjälpa med. Men om jag nu lärde mig något så som jag gör ofverallt, så är det tyvärr intet hjälperande. Jag tror, att Hildur förstår, att gummarna tycker om mig och vill visa sig tackra, så gott hon kan - rerer om ett par timmar -

Du kan gärna vänta dig vid att sitta på mig i sådana fall som Dahlgrens. Jag tror och att jag ofta gör mig sämre än jag är - Jag hade skrivit till henne så skarpt först att Elise hämnade det. Men gjorde jag henne mildare, men samma innehåll.